

Şifreler Ve Uzaylı Kardeşliği 8 Bölüm

— kul mehmet · 21 Aralık 2014

Sevda mutluluk dolu gözlerle ve sözlerle

-Senin adına sevindim. Bizleri yoktan var eden merhameti ,Lütfü, keremi, büyüklüğü....sonsuz Allah'ın eşsiz yaratması ve kusursuzluğunu seyrediyorsun!

Işık saçan ışık hayretler içinde

-Bizleri yoktan var eden Allah'ı bunu ilk defa duyuyorum! Bana açıklar mısınız?

-Bizleri ve bu kâinatı yoktan var eden Âlemlerin rabbi olan yüce ALLAH bizleri Lütfü ve keremi ile yarattı. Yüce olan ALLAH" Bu âlemlerin sahibi Cenabı-ı Hak şöyle buyuruyor; "Ben bir kulumu sevdim mi, o kulumun gözünden gören, kulağından işiten, dilinden söyleyen, elinden tutan, ayağından yürüyen ben olurum. Kulum benimle görür, benimle işitir, benimle tutar, benimle yürür, sırra ve ene sırra hu, ben kulumun sırrı kulum da benim sırrım olur" ve yine yüce yaratıcımız olan Allah yüce kitabımız olan kuranı kerimde"And olsun ki, biz insanı süzme çamurdan yarattık. Sonra da onu nutfe halinde sağlam bir yere yerleştirdik. Sonra nutfeyi bir kan pıhtısı haline getirdik, derken o kan pıhtısını bir çiğnemlik et yaptık, bir çiğnemlik etten kemikler yarattık, kemiklere de et giydirdik. Ve sonra onu başka bir yaratık yaptık. Yaratanların en güzeli olan Allah'ın şanı ne yücedir." (Mü'minün, 12-16 ayetler.)açıklıyor Bazen, bıkmış usanmış, yaşama zevkini kaybetmiş olarak maddi manevi sıkıntılara gark oluruz. Nefes almaktan zorlanırdaki ne yapacağımızı bilmez bir halde, boş düşüncelerle dolaşırız bizi bu sıkıntılarımızdan kurtaracak, bir anda yol gösterecek müjdeyi; bulmak için olgun ve erdemli bir haberciyi bekler gibi bekleriz.

Manevi destek için tek başımıza kaldığımızda; üzgün, mahzun bir eda ile baş başa kalmanın huzursuzluğunda; buruk bir acı duyarız kalbimizde. Bulunacak yön, taraf çıkış kapısı kalın zincirlerle, kilitlerle kitlenmişçesine kapalı olması anlayış ve idrak edememenin şoku içinde olgun ve kâmil düşünemeyiz. Sanki hayatta tüm sıkıntılarla tek başına çaresiz yalnız yapayalnız kalmış elleri ayakları kelepçelerle bağlanmış hissi içinde titreyerek, devamlılığı olmayan ürperti içinde; hiç bir yerde derman bulamamanın etrafındaki dostlarından, yakınlarından ilgi ve alakasını görmeden, bu sıkıntı ve dertlerle boğuşmanın gerçeği ile karşı karşıya kalmanın üzüntüsü ile akıl erdiremeden oturur kalırsın.

Aslında dostlar ve yakınındakiler ve çevrendeki arkadaşların böylesine zor günlerde senin dertlerini paylaşarak çözüm üretmeleri gerektiğini , yardımcı olarak seninle sıkıntılarını baş başa değil beraberce çözme konusunda yanında olmalarını istemen en doğrusudur. Dostluklar, arkadaşlar ve yakın çevren bu gibi kötü gün dostu olmaları gerekirken, bir anda bakıyorsun hepsi iyi gün dostu olmuş çıkmış. Dostluğa

ve bu kötü zamanda, aradığın dostu giden yoldaki köprü bakıyorsun yıkılmış. Karşıya geçmek neredeyse imkânsız!! Bir anda garip, dostu, arkadaşları yakın çevresi hiç olamamış, garip insan gibi kalırsın. "Mevlana'nın dost için söylediği en anlamlı söz "Onun ışığı vurmada önce ölü bir nakıştımda sadece taş duvarlarınızda. O, elindeki yay ile vurmada önce tellerime; hep aynı nameyi çalıp söyleyen, kendi sesine yabancı bir kuru rebaptım. Ben onun avucunda bağlar, bahçeler ağaçlar görür; deryalar gibi geniş, deryalar kadar berrak sular görürüm. Onun avucunda çıkan ağaçların gölgesinde dinlenirim. Lâkin siz bunların hiçbirini göremezsiniz. "en doğrusu da budur. Neden etrafımdakiler bir anda kayboldu sorusu beyninde çanlar gibi çalar durur. Cevabı bulamamak veya bulmak veya ona yakın düşünceler beynini kemirir durur.

Fakir olmak mıdır sözde dostları ve yakınları arkadaşları yok eden? Boğa gibi güçlü görünen o dostluklar, böyle zamanda bakmışın, uçmuş yok olmuş. Kara kışta soğukta kalmışçasına donarsın, muhtaçlık içinde tek başına kalırsın çabalarsın çıkamazsın. Böylemi olmalıdır? İnsanlık, dostluk...bu mudur? Gibi sorularla cevap ararsın. Tabii ki bu değildir yapılması gereken; şahsi anlayış ve şahsi görüşü bir kenara bırakarak çare aramaktır. Gidişatın bu noktaya gelmesindeki unsurları ayırma, çözme ve halletme yoluna bir an önce gidilmeli ve karşındakine minnettar kalma, gönül borcunu sezdirmeden uygun ve yaraşır, layık olan bir yaklaşma ile beraberce gönülde hal edilmelidir. Böylesi durumlarda ilk akla gelen dostların ve arkadaşındır. Yoksa karşına geçerek bu maddi ve manevi sıkıntılar karşısında; eşsiz güzellikleri seyreder gibi; kıvranışlarını, çaresiz kalmanı, üzüntünü izleyen kimseler dost, arkadaş olamaz, olması da mümkün değil; bu gibiler iyi gün dostudur, maske takmış sırtlanlardır. Ve en acısı da bu gerçeği öğrenmenin acısı ve eşi ve benzeri bulunmayan bu gerçeğin ıstırabını tüm bedeninde hissetmek. Böylesi sıkıntılar, üzüntülere, çaresizlik içinde kıvranıırken gerçek dost kimdir? Düşünün bakalım kimdir? Bulabildiniz mi? Az daha düşünün kimdir? Tabii ki gerçek tek dost; yâren, hemdert, gönüldeş olan "Allah'tır".

Yalvarışları duyan, sonsuz kerem ve merhamet sahibi olan "ALLAH dır". Siz sabırla yol ağzına giderken sizi bekleyen gerçek dost "ALLAH dır". Sizi merhameti ile kucaklayan; karşılıksız "ALLAH dır". Hatalarınıza karşı, hatalarınızı gizleyen her an her saniye sizin yalvarışlarınızı, dertlerinizi binlerce defa karşılık beklemeden-"Kulların, her türlü güçlük ve sıkıntılarını açan ve kolaylaştıran manasına gelir el-FETTAH. Faydalı ilimlere karşı insanların kalbini açarak, onların işlerini kolaylaştıran, bütün zorluklarını ortadan kaldıran yüce Allah'tır. Her işinde üstün gelen o'dur". Bunu bilmek yeterlidir. Ama sabırla, karamsarlığa yenik düşmeden- Bütün sebepleri ve vesileleri yaratan Allah düşüncesi inancında yoluna devam edersen karşında "Âlemlerin rabbi olan Allah'ı bulursun ve yanında kutlu ve mutlu, saadetli ve bahtiyar bir neşe ile seni sıkıntılarında kurtaran dost olarak bulursun her ne kadar -iflas içinde- bütün malını elinden çıkarmış olsan da sabırla yol aldığın için seni bekleyen mutlu ve saadetli ve bahtiyar olmuş şekilde sıkıntılarında, dertlerinde ıstıraplardan kurtulmuş olarak yoluna devam edersin.

Mehmet Aluç